

forsyningsanlæg, uanset om forbrugeren er lejer, andelshaver eller ejer.«

7. Efter § 20 indsættes:

»§ 20 a. Priser for ydelser fra de i § 20, stk. 1, nævnte anlæg fastsættes i overensstemmelse med de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer. Rammerne fastsættes med henblik på dækning af de i § 20 nævnte omkostninger ved en effektiv drift af anlægget.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte generelle indtægtsrammer for de i § 20, stk. 1, nævnte anlæg for et nærmere angivet antal år. Inden for de nævnte rammer fastsætter Energitilsynet årligt en indtægtsramme for hvert af de berørte anlæg.

Stk. 3. Energitilsynet kan give dispensation fra de af tilsynet fastsatte rammer, hvis særlige forhold og hensynet til forsynings sikkerheden taler for det.

Stk. 4. Indtægter, som et af § 20, stk. 1, omfattet anlæg opnår på aktiviteter, der ikke er omfattet af § 20, skal indgå ved Energitilsynets fastsættelse af indtægtsrammen.

Stk. 5. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om brugen af overskud, der fremkommer under overholdelse af de i stk. 2 nævnte indtægtsrammer.

Stk. 6. Kommuner må ikke yde tilskud til kommunale varmforsyningsanlæg.

Stk. 7. Stk. 1-5 gælder ikke for affaldsforbrændingsanlæg.

§ 20 b. Geotermiske anlæg, solvarmeanlæg og biogas- eller biomassebaserede varme- eller kraftvarmeværker, som leverer opvarmet vand, damp eller gas bortset fra naturgas til et kollektivt varmforsyningsanlæg, kan i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser indkalkulere et overskud. Ligeledes kan industrivirksomheder, der leverer overskudsvarme til et kollektivt varmforsyningsanlæg, indkalkulere et overskud.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at andre end de i stk. 1 nævnte anlæg kan indkalkulere et overskud i prisen for de i § 20, stk. 1, nævnte ydelser, såfremt disse er baserede på vedvarende energi og indgår i tilsvarende leveranceforhold som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om et prisloft for de i stk. 1 og 2 nævnte anlægs ydelser.«

8. § 21 affattes således:

»§ 21. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser for de af §§ 20 og 20 b omfattede ydelser skal med angivelse af grundlaget herfor anmeldes til et af miljø- og energiministeren nedsat tilsyn (Energitilsynet) efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan bestemme, at visse sager ikke skal anmeldes.

Stk. 3. Tariffer, omkostningsfordeling og andre betingelser, der ikke er anmeldt som foreskrevet efter stk. 1, er ugyldige.

Stk. 4. Finder Energitilsynet, at tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser er urimelige eller i strid med bestemmelserne i §§ 20, 20 a eller 20 b eller regler udstedt i henhold til loven, giver tilsynet, såfremt forholdet ikke gennem forhandling kan bringes til ophør, pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 5. Såfremt tariffer, omkostningsfordeling eller andre betingelser må antages at ville medføre en i samfundsmæssig henseende uøkonomisk anvendelse af energi, kan tilsynet efter forhandling som nævnt i stk. 4 give pålæg om ændring af tariffer, omkostningsfordeling eller betingelser.

Stk. 6. Bestemmelserne i stk. 1-5 finder tilsvarende anvendelse for vedtægtsbestemmelser i forbrugerejede forsyningsvirksomheder.«

9. § 22 affattes således:

»§ 22. Regnskaber, budgetter og andre oplysninger til brug ved fastsættelsen af og tilsynet med de i § 20 a nævnte indtægtsrammer skal anmeldes til Energitilsynet efter regler fastsat af tilsynet.

Stk. 2. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om de i § 20 nævnte anlægs regnskabsføring og budgettering.

Stk. 3. Miljø- og energiministeren kan fastsætte regler om de af loven omfattede anlægs regnskabsføring m.v. med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten.«

10. Efter § 22 indsættes:

»Kapitel 4 a

Energitilsyn, oplysningspligt m.v.

§ 23. Energitilsynets afgørelser skal meddeles skriftligt og indeholde oplysning om de forhold